

Ár 2015, föstudaginn 27. nóvember, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 56/2015**:

M,
N og
O
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, N og O, hér eftir nefnd sóknaraðilar, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni þann 13. ágúst 2015, með kvörtun sóknaraðila, dags. 11. ágúst 2015. Málskot sóknaraðila var síðar leiðrétt og sent inn aftur 29. september 2015. Með tölvupósti nefndarinnar, dags. sama dag var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með tölvupósti 2. október 2015. Var hann sendur sóknaraðilum, með tölvupósti nefndarinnar, dags. 6. október 2015, og þeim gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust með bréfi, dags. 4. nóvember 2015.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 27. nóvember 2015.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðilar, gerðust ábyrgðaraðilar á skuld A, samkvæmt skuldabréfi nr. X, við varnaraðila dags. 18. maí 2003 að fjárhæð kr. 1.250.000. Á skjalinu „*TIL ÁBYRGÐARMANNA FJÁRSKULDBINDINGA*“, sem útbúið var vegna lánsins, er hakað við að ekki sé óskað eftir því að greiðslugeta greiðanda verði metin og upphafsstafir sóknaraðila, M og O skráðir við. Vardandi greiðslumat skuldara segir að „*Greiðslumat fer ávallt fram ef lánsfjárhæð er hærri en kr. 1.000.000*“ og á skjalinu kemur einnig fram að „*Niðurstaða greiðslumats bendir til þess að greiðandi geti efnt skuldbindingar sínar.*“ Umrætt skjal var undirritað 21. maí 2003 af öllum sóknaraðilum.

Þá gerðust sóknaraðilar, M og O, ábyrgðaraðilar að annarri skuld A við varnaraðila, samkvæmt skuldabréfi Y, dags. 25. nóvember 2002 að fjárhæð kr. 1.700.000. Á skjalinu „*TIL ÁBYRGÐARMANNA FJÁRSKULDBINDINGA*“ er hakað við að ekki sé óskað sé eftir því að greiðslugeta greiðanda verði metin og upphafsstafir sóknaraðila, M og O skráðir við. Vardandi greiðslumat skuldara þá segir að „*Greiðslumat fer ávallt fram ef lánsfjárhæð er hærri en kr. 1.000.000*“ en á skjalinu er hvorki hakað við það hvort greiðslumatið bendi til þess að greiðandi geti efnt skuldbindingar sínar, né að hann teljist ekki geta efnt þær. Umrætt skjal er ódagsett, en undirritað af sóknaraðilum, M og O.

Þann 8. desember 2003 og 25. september 2008, voru gerðar breytingar á greiðsluskilmálum beggja ofangreindra skuldabréfa.

Þann 25. maí 2010 var greiðsluskylda sóknaraðila, M og N á báðum skuldabréfunum staðfest með áritun héraðsdómara á stefnur í málum Héraðsdóms Norðurlands eystra nr. E-197/2010 og E-192/2010.

Samkvæmt tölvubréfi frá fyrirvarsmanni varnaraðila dags. 2. október 2015 hefur ábyrgð O, á skuldabréfi X, var felld niður hjá varnaraðila.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðilar óska eftir því að sjálfskuldarábyrgðir þeirra á skuldum Eddu Sólrúnar Jónsdóttur, verði felldar niður á grundvelli 1. og 2. mgr. 36. gr. laga nr. 7/1936 um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga (hér eftir smnl.), sökum þess að ekki hafi verið farið að reglum samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga frá 7. nóvember 2001.

Sóknaraðilar telja málið tækt til efnismeðferðar hjá nefndinni. Í bréfi frá fyrirvarsmanni varnaraðila hafi komið fram krafa um að málið yrði fellt niður eða vísað frá á þeim grundvelli að greiðsluskylda sóknaraðila hafi verið staðfest með áritun dómara á stefnur þann 25. maí 2010 og að nefndin geti ekki endurskoðað mál sem niðurstaða hefur fengist í fyrir héraðsdómi. Hafa beri þó í huga að ekki sé um eiginlega endurskoðun að ræða þar sem lögmæti ábyrgðarskuldbindingu sóknaraðila hafi ekki komið til efnislegrar skoðunar fyrir dómstólum heldur hafi verið um áritun stefnu að ræða, sökum þess að sóknaraðilum hafi láðst að koma fram með mótbáru í umræddu dómsmáli. Sé því í raun ekki farið fram á endurskoðun dómsniðurstöðu. Þar sem ekki hafi verið tekist á um lögmæti umræddra ábyrgðarskuldbindingu fyrir dómstólum sé þess krafist að kvörtunin verði tekin fyrir hjá úrskurðarnefndinni og að kveðinn verði upp úrskurður um það hvort skuldbindingarnar séu lögmætar eður ei.

Þá er í kvörtun sóknaraðila ítarleg umfjöllun um efnisatriði málsins, þ.e. þau vanhöld sem sóknaraðilar telja að hafi verið á því að skuldbindingar varnaraðila samkvæmt umræddu samkomulagi væru virtar við lánveitinguna.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði vísað frá.

Varnaraðili bendir á að greiðsluskylda sóknaraðila, M og N vegna skuldabréfa Y, sem kvörtunin virðist eiga við, hafi verið staðfest með áritun dómara á stefnur þann 25. maí 2010 í tveimur dómsmálum vegna innheimtu skuldabréfanna fyrir Héraðsdómi Norðurlands eystra, annars vegar í máli E-197/2010 og hins vegar í máli nr. E-192/2010. Ekki hafi varnir komið fram af hálfu ábyrgðarmanna fyrir dómi við meðferð þessara mála. Lögmaður sóknaraðila hafi verið upplýstur um framangreint en hann hafi hafnað því að málið yrði fellt niður fyrir nefndinni af hálfu sóknaraðila. Að teknu tilliti til framangreinds verði að telja að kvörtun sóknaraðila eigi ekki erindi fyrir nefndinni. Því sé ekki tilefni til þess að koma með efnislegar athugasemdir vegna kvörtunarinnar.

Í viðbótarathugasemdum varnaraðila er upplýst að ábyrgð O, á skuldabréfi nr. X, hafi verið felld niður. Þá vísar varnaraðili til reglu 116. gr. laga um meðferð einkamála, sem kveði á um að dómur sé bindandi um úrslit sakarefnis milli aðila og þeirra, sem komi að lögum í þeirra stað, um þær kröfur sem séu dæmdar þar að efni til og að samkvæmt 2. mgr. 113. gr. sömu laga, hafi áritun dómara á stefnu sama gildi og dómur

og henni verði ekki skotið til æðra dóms. Því geti nefndin ekki tekið til endurskoðunar mál sem niðurstaða hafi fengist í fyrir dómstólum. Einnig vísar varnaraðili til 7. gr. samþykktu úrskurðar-nefndarinnar.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að ógildingu sjálfskuldarábyrgða sóknaraðila, M, N og O, á skuldabréfum X og Y, sem gefin voru út af A til varnaraðila.

Sóknaraðilar óska eftir því að sjálfskuldarábyrgðir þeirra á báðum skuldabréfunum verði felldar niður á grundvelli 1. og 2. mgr. 36. gr. smnl. sökum þess að ekki hafi verið farið að reglum samkomulagsins og því brotið gegn 3. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr. þess.

Varnaraðili hefur upplýst að ábyrgð sóknaraðila, O, hafi nú verið felld niður. Verður lagt til grundvallar að ekki sé fyrir hendi ágreiningur um þá kröfu hennar að umræddar ábyrgðarskuldbindingar hennar verði felldar úr gildi enda liggur fyrir í málinu bindandi yfirlýsing varnaraðila þar um. Þar sem ekkert liggur fyrir um að ábyrgðin hafi verið felld niður fyrr en eftir að nefndinni barst kvörtun sóknaraðila, þykir rétt að þessi niðurstaða verði tekin upp í úrskurðarorði.

Samkvæmt d-lið 6. gr. samþykktu nefndarinnar fjallar nefndin ekki um: „Ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms.“ Þá kemur fram í 7. gr. samþykktanna að „*hafi mál verið tekið til meðferðar hjá nefndinni en mál vegna þess síðar tekið til meðferðar fyrir dómi vísar nefndin málinu frá.*“ Það felst í þessum ákvæðum að ef mál vegna umdeildrar greiðsluskyldu er borið undir dómstóla, á varnaraðili í slíku máli ekki þann kost að láta málið ekki til sín taka, en afla svo úrskurðar nefndarinnar um ágreininginn eftir að útivistardómur hefur fallið eða stefna verið árituð um aðfararhæfi. Færi slíkt enda gegn 116. gr. laga um meðferð einkamála.

Verður því fallist á rök varnaraðila og máli þessu vísað frá nefndinni hvað varðar ábyrgð M og N á grundvelli þess að niðurstaða þess hafi þegar fengist fyrir dómstólum.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Ábyrgð O, á skuldabréfum X og Y er felld úr gildi.
Kröfum sóknaraðila, M og N á hendur F er vísað frá.

Reykjavík, 27. nóvember 2015.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson
Unnur Erla Jónsdóttir